

Biblicky nepodložené nauky činí Ježíšovu výkupní oběť neplatnou.

Předložená úvaha na toto téma nemá za cíl rozpoutat výkladovou bitvu, ale ukázat věřícím lidem, jak je nebezpečné založit uctívání Boha na názorech různých církevních autorit, mystice, Božím tajemství a pod.

I když jsou tyto nauky předkládány s láskou, přisuzuje se jim vznešenost a předkládají je hluboce věřící lidé, jsou tyto nauky zcela v rozporu s tím, co nám sdělil Bůh prostřednictvím Božího slova.

Věnujme pozornost nauce o trojici a hypostatické jednotě a jejímu vlivu na spasení, které je jediné možné skrze víru ve výkupní oběť Ježíše Krista.

Nauka o trojici je přijímána téměř ve všech křesťanských církvích a náboženských skupinách.

Některá vyjádření o trojici:

Učení o trojici vykresluje Boha, který je naší spásou jako Otec, Syn, a Duch svatý. Existuje věčně ve třech sobě rovných a věčných Osobách. Otec je všemohoucí, Syn je všemohoucí, Duch svatý je všemohoucí, ale nejsou tři všemohoucí, ale jeden všemohoucí. Biblický Bůh se zjevuje ve třech osobách.

Nicejské vyznání odmítlo Ariovo učení, koncil zdůrazňuje, že Syn není stvořený, ale zplozený; Bůh je neproměnný a věčný;

Katechismus:

253 Trojice je jedna. Nevyznáváme tři bohy, nýbrž jednoho Boha ve třech osobách: "soudstatnou Trojici".⁶¹ Božské osoby se nedělí o jediné božství, nýbrž každá z nich je úplně celý Bůh: "Otec je všechno to, co je Syn, Syn všechno to, co je Otec, Otec a Syn všechno to, co je Duch svatý, totiž jediný Bůh, podle své přirozenosti."⁶² "Každá ze tří osob je onou skutečností, totiž podstatou, bytostí nebo božskou přirozeností."⁶³

Chalcedonský koncil r.451:

„My pak, následující svatých Otců všichni jednomyslně učíme lidi, aby vyznávali jednoho a téhož Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jak dokonalého v božství, tak dokonalého v lidství, skutečně Boha a skutečně člověka, (který má) rozumovou duši a tělo, soudstatného s Otcem co do božství a soudstatného s námi co do lidství, jenž byl ve všem jako my, kromě hříchu, jenž byl počat přede všemi věky z Otce podle božství a v těchto posledních dnech za nás a za naši spásu narozeného z Panny Marie, Matky Boží, co do lidství, jednoho a téhož Krista, Syna, Pána, jednorozeného, aby (lidé) uznávali, že má dvě přirozenosti, nesmíšeně, neměnně, nerozdílně a neoddělitelně, a že toto rozlišení přirozeností není nijak zrušeno jejich spojením, avšak že vlastnost každé z přirozeností zůstala uchována, a je přítomna v jedné osobě a subsistenci, neodloučena ani nerozdělena do dvou osob, avšak v jednom a témž Synu, jednorozeném, Bohu-Slovu, Pánu Ježíši Kristu, jak o něm od počátku (stanovili) proroci a jak nás sám Pán Ježíš Kristus naučil a jak nám to předalo Vyznání svatých Otců.“

Učení o hypostatické jednotě, kdy Ježíš je plně člověk a plně Bůh, že to není žádná směsice nebo rozředění nějakých osobností, a že On je a navěky bude jedna sjednocená Osoba.

Definice Chalcedonský koncil r.451, kdy obě tyto přirozenosti jsou „bez smíšení, beze změny, bez oddělení a bez rozloučení“ jednoduše vyjádřeno - „jedna osoba dvou přirozeností“.

Učení o trojici a její výklad znamená, že Ježíš byl v době, kdy byl člověkem na zemi, stále Bohem – trojice je věčná.

Hypostatická jednota – Ježíš je na věky člověk a zároveň Bůh.

Boží slovo tyto nauky a výklady jednoznačně nepodporuje!

1Tim.2:5,6 Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas.

Řím. 5:12,15 Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. Mezi milostí a proviněním je ovšem rozdíl. Ano, proviněním jednoho mnozí propadli smrti. Boží milost je ale mnohem větší - mnohem spíše tedy byli mnozí obdarováni milostí toho jednoho člověka, Ježíše Krista.

1 Kor. 15:21,22 Jako skrze člověka přišla smrt, tak skrze člověka přišlo zmrtvýchvstání.

Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni ožijí.

J 1:14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Adam byl stvořen k obrazu Božímu. Byl stvořen jako svobodná a rozumná bytost. Mohl činit vlastní rozhodnutí. Byl stvořen jako dokonalý člověk s možností žít ve spravedlivosti.

O tuto výsadu člověk Adam přišel. A právě proto musel přijít člověk Ježíš a napravit Adamovo selhání. Musel být v podobném postavení jako Adam a čelit zkouškám jejichž cílem bylo zmařit skutečnost, že Boží stvoření člověka bylo dobré. Ježíš přišel osvobodit lidstvo od účinků Adamova pádu.

1 Moj.3:15 Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ Semenem je Ježíš.

Ef.6:12 Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.

Velmi vážná je skutečnost, že učení o trojici a hypostatické jednotě zcela znehodnocuje Ježíšovu oběť!! Byla to oběť lásky. Ježíš se stal dobrovolně člověkem.

Je-li Ježíš navěky člověk a zároveň Bůh, žádná lidská oběť tedy nebyla!! – hypostatická jednota.

Trojice je věčná a Ježíš je současné Bohem i člověkem. Nemohla to být oběť člověka a tedy odpovídající, Ježíš také nemohl zemřít – trojice je věčná.

Nikde v Božím slově nenalezneme podporu pro tvrzení, že Adam nebo Ježíš byl polobohem - zároveň člověkem a Bohem.

Také doketismus vychází z řeckého filosofického monoteismu a vyznává, že Ježíš neměl reálné lidské tělo.

Oběť přinesl člověk Ježíš a nepřijmout tuto skutečnost znamená zastírání mesiášství.

1 Jana 4:2 Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha.

Řím.8:3 Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého **vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích.**

Fil. 2:6-8 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž **sám sebe zmařil**, vzal na sebe způsob služebníka, **stal se jedním z lidí**. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.

Jan 3:13 Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka.

1Tim.2:5 Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, **člověk /άνθρωπος/ Kristus Ježíš,**

1T2:5 ε?ς γ?ρ θεός ε?ς κα? μεσίτης θεο? κα? ?νθρώπων ?νθρωπος Χριστ?ς ?ησο?ς

Gen.2:15 Hospodin Bůh postavil **člověka/ τ?ν ?νθρωπον /do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.**

Gen. 2:15 κα? ?λαβεν κ?ριος ? θε?ς τ?ν ?νθρωπον ?ν ?πλασεν κα? ?θετο α?τ?ν ?ν τ? παραδεισ? ?ργ?ζεσθαι α?τ?ν κα? φυλ?σσειν

Boží slovo jednoznačně říká, že Ježíš byl na zemi člověkem. Toto sdělení je tak průkazné, že nepřipouští vytvářet různá dogmata. Zcela průkazných informací máme dostatek.

Dále tyto nauky znehodnocují oběť také tím, že v podstatě říkají:

Ježíš věděl, jak zkouška dopadne, protože rovnost Bohu by také znamenala, že má stejné schopnosti jako jeho Otec – je všemohoucí, vševědoucí.

Pán Ježíš Kristus, Boží Syn, druhá Osoba Boží Trojice - kdyby to tak bylo nemohl by zhřešit.

Proč se Ježíš rozhodl stát člověkem a jaké důsledky mohl mít výsledek zkoušky, kterou Ježíš dobrovolně podstoupil?

To nejdůležitější: Ježíš se svobodně rozhodl stát se člověkem, podstoupit zkoušku, položit za nás život a tím potvrdit, že satan nemá právo na další existenci.

Byla to zkouška: přijal lidství, byl v situaci Adama i v tom, že mohl podlehnout pokušení.

Zkouška je skutečná pouze v případě, že existuje možnost ve zkoušce selhat!

Ježíš ani Otec nevěděli jaký bude výsledek zkoušky.

Bůh dal svému stvoření svobodnou vůli a to znamená, že neví co se stane s člověkem v budoucnosti. Svoboda je projev Boží lásky.

Kdyby Ježíš ve zkoušce neobstál Otec by ztratil Syna a Syn život. Zemřel by jako člověk nebyl by vzkříšen k nebeskému životu.

A právě nauky o trojici a hypostatické jednotě úplně snižují lásku Otce i Syna a říkají, že vlastně o nic nešlo.

Naopak šlo o vše. Byl to boj ve kterém šlo o budoucnost lidstva a světa. Satan svedl člověka a dělal si nárok na vlastnictví země. Tím, že Ježíš ve zkoušce obstál, zcela zpochybnil tyto satanovy nároky.

Kdyby Ježíš ve zkoušce neobstál, ztratil by věčný život a lidstvo by nebylo osvobozeno od hříchu.

Jeho odpůrci satanovi šlo také o jeho existenci.

Satan věděl, že zkouška je regulérní jinak by vše napadl - šlo o jeho život!

Pokud by totiž Ježíš nemohl zhřešit, nebyla by jeho pokušení reálná.

Oběma stranám šlo o věčný život – zkouška byla podle pravidel, jinak by neměla žádnou hodnotu.

Bůh by mohl určit vývoj událostí jedince i národa a znát výsledek. Takovou moc má.

K čemu by v takovém případě došlo? Stvoření by přišlo o dar svobodné vůle.

Stvořitel by byl v takovém případě zodpovědný za veškeré zlo v celém vesmíru!

Bůh na základě svých schopností a znalostí předvídá budoucí dění, protože vidí do našeho srdce. Zná naše city, potřeby, charakter a touhy.

1.Moj.6:5,6 I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý. Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.

Jer.7:31 V Tófetu, který je v Údolí syna Hinómova, postavili posvátná návrší a spalovali své syny a své dcery ohněm. To jsem jim nepřikázal ani mi to nepřišlo na mysl.

Můžeme to také vidět na příkladu modlitby. Bůh vyslyší modlitbu a věci se v životě člověka mění. Modlitba je vyslyšena. Kdyby existovalo předurčení modlitba by byla nepotřebná, neúčinná, nevyslyšená.

Jan1:1 a Jan 10:30 nepodporuje nauku o trojici.

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.

?v ?ρχ? ?v ? λόγος κα? ? λόγος ?v πρ?ς τ?v θεόν κα? θε?ς ?v ? λόγος

Zde není uveden člen ? a nevíme proč. Ježíš je zde nazván Bůh.

Důležité: „to slovo bylo u Boha“ bylo u Boha, nebylo jednou bytostí, bylo u něho.

Tvrzení, že Jan 1:1 dokazuje trojici zcela vyvrací následující verš . Pro osobu satana je použit výraz ? θε?ς a to jistě neznamená, že je součástí trojice a Bohu rovný!

2 Kor.4:4 Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím.

2 Kor 4:4 ?v ο?ς ? θε?ς το? α??νος τούτου ?τύφλωσεν τ? νοήματα τ?v ?πίστων ε?ς τ? μ? α?γάσαι α?το?ς τ?v φωτισμ?v το? ε?αγγελίου τ?ς δόξης το? Χριστο? ?ς ?στιν ε?κ?v το? θεο?.

Jan 14:30 Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mě nic nezmuže.

Jan 10:30 Já a Otec jsme jedno.

ⲓⲥⲁⲛ Jan10:30 ?γ? κα? ? πατ?ρ ?v ?σμεν

Jan 17:21 ?να πάντες ?v ?σιν καθ?ς σύ πάτερ ?v ?μο? κ?γ? ?v σοί ?να κα? α?το? ?v ?μ?v ?v ?σιν ?να ? κόσμος πιστεύσ? ?τι σύ με ?πέστειλας

Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my. Jan 17:11

aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno Jan 17:21,22.

Slovo "jedno" se vztahuje i na učedníky a toto použité slovo má širší význam a znamená vzájemnou jednotu, shodu, pouto a pod. Navíc se vůbec nezmiňuje o svatém Duchu.

I katolická církev připouští, že svatý Duch je Boží moc!

–katolický teolog Edmund Fortman v Trojjediném Bohu (angl.): „Ačkoli je tento Duch často popisován v osobních pojmech, zdá se zcela jasné, že posvátní pisatelé (Hebrejských písem) tohoto Ducha nikdy nechápali ani nepředstavovali jako zřetelnou osobu.““

–dále říká: „Židé nikdy nepovažovali Ducha za osobu a není to ani ve Starém zákoně. Duch svatý je běžně chápán v Novém zákoně jako Boží moc a síla.“

–
Dílo *The New Catholic Encyclopedia* o tom říká: „Starý zákon nevnímá Ducha jako osobu Boží Duch je jednoduše Boží moc. Nový zákon pojímá Ducha jako „něco“, ne jako „někoho“: je paralela mezi Duchem a Boží mocí.“(sv.13)

Katolická encyklopedie: „Nikde ve Starém zákoně nenajdeme jasnou indikaci o „třetí osobě“. (sv.15)

Katolický slovník: „Jak St. tak i N.zákon hovoří o Duchu jako Boží energii a moci v srdci člověka.“ (str.810)

České katolické biblické dílo: Boží Duch není ještě ve Starém zákoně zjeven jako osoba, ale jako Boží síla, která proměňuje lidskou osobnost tak, že je schopna výjimečných činů. Ty sloužily k upevnění lidu ve věrnosti Hospodinu. Duch vychází z Boha, vede k němu, a proto je nazýván Duchem Božím, nebo také Duchem svatým.

Výše uvedené podporují následující texty.

Mat.12:28 Jestliže však vyháním démony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.

Jan 3:34 Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti.

Sk. 10:38 Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblů, neboť Bůh byl s ním.

Jan 6:63 Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.

Zastánci trojičního učení se odvolávají na *Mat.28:19 „ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého“.*

Toto znění není v žádném manuskriptu a původní znění je toto:

Proto jdouce, učte všechny národy, **křtíce je ve jméno Mé (onto onomati mou)**, učíte je zachovávatí všecko, cokoli jsem přikázal vám.“

Odkaz na „Novum Testamentum

Graece et Germanice“ od Nestle–Aland ve vydání z roku 1973 potvrzeno.

Je užitečné opakovat analýzu Karl Rahnera významného teologa 20. století ohledně užívání slova “Bůh” v Novém zákoně: “V žádném novozákonném textu není theos (Bůh) užito tak, aby ztotožnilo

Ježíše s Tím, kdo jinde v Novém zákoně je nazván ho theos, to jest Svrchovaný Bůh". "Nikde v Novém zákoně se nenachází text s ho theos (doslova "ten Bůh"), který by se nepochybně vztahoval na trinitářského Boha jako celku, existujícího ve třech Osobách".

Ježíš je stále podřízen Otci i v nebi:

1 Kor. 15:24-28 Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otci. Musí totiž kralovat, dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy'. Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt, vždyť pod nohy jeho podřídil všecko'. Je-li řečeno, že je mu podřízeno všecko, je jasné, že s výjimkou toho, kdo mu všecko podřídil. Až mu bude podřízeno všecko, **pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil**, a tak bude Bůh všecko ve všem.

Zj.22:3 A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit.

Kniha Zjevení podrobně popisuje nebeské uspořádání a o Duchu svatém, zde není zmínka.

Jan 20:17 Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že **vystupují k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.**“

Jan 14:28 Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím – a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť **Otec je větší než já.**

Toto jasné Ježíšovo vyjádření nám nedává právo tuto skutečnost žádným teologickým výkladem měnit. Kdyby se tato pravda změnila jeho vystoupením do nebe, tak by nám to jistě sdělil. Ježíš byl monotheista, nebyl trinitářem a Starý zákon je přísně monoteistický. Monotheisté byli i apoštolé.

Přijmout nauku o trojici a hypostatické jednotě znamená nepřijmout oběť člověka Ježíše Krista.

Tyto nauky také vytvářejí další otázku: Co se stalo s trojicí, když byl Ježíš člověk na zemi? Přestala existovat? Obhajoba této nauky musí popřít Ježíšovo lidství a tím jeho lidskou oběť.

Výše uvedené biblické texty zcela srozumitelně dokazují Ježíšovo lidství, hodnotu výkupní oběti a dotvrzují skutečnost, že není důvod měnit obsah jejich sdělení lidským výkladem.

Nikde v Božím slově nenajdeme biblický text, který by podpořil výklad "jednoho Boha ve třech osobách".

Uved'me si ještě další verše, které nepodporují trojiční dogma.

Mat.24:36 O tom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.

Zj. 1:1 Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi.

Kdyby byl Ježíš Bůh, proč by dával Zjevení sám sobě a o některých věcech nevěděl?

Navíc v době, kdy Jan obdržel Zjevení byl již Ježíš v nebi.

Může teologický výklad doplňovat toto biblické sdělení a dát mu roušku tajemství?

Například: . „Je to proto, že tajemství Slova i Trojice překračuje každou vypovídající formu, a proto je třeba vedle sebe postavit řadu vzájemně se doplňujících pohledů.“

Je třeba zdůraznit, že intelektuální poznání nevytváří pravý vztah k Bohu.

Velmi závažné je tvrzení, že výklad Bible by měl být založen na církevní tradici z důvodu, že církevní tradice se vytvářela působením svatého Ducha. Nemělo by to být obráceně, neměla by být církevní tradice v souladu s autoritou Božího slova. Pro Ježíše a apoštoly byla Bible autoritou.

Jan 17:17 Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda.

Jan 10:35 Jestliže Bůh ty, jichž se týká toto slovo, nazval bohy – a Písmo musí platit

Mat.22:29 Ježíš jim však odpověděl: „Mýlíte se, neznáte Písma ani moc Boží.

Pan Ježíš nám sdělil, že Písmo je základem všeho a musí platit.

2 Petra 1:2,3,20,21 Milost a pokoj ať se vám rozhojní poznáním Boha a Ježíše, našeho Pána. Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy. Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.

Petr také zdůrazňuje, že zdroj výkladu musí být Písmo. Písmo se dá pochopit pouze z Písma. To je závazné a žádná teologická autorita nemůže nahradit Písmo výkladem, který není v souladu s Božím slovem. Dále Petr říká, že vše potřebné již máme. Petr také zdůrazňuje, že milost a pokoj přicházejí skrze poznání Boha a Ježíše a nezmiňuje se o svatém Duchu.

Církevní autority přiznávají, že lidská mysl tuto nauku nepochopí, je pro lidské vnímání nedostupná a je tajemstvím. Nerozumí jí teologové, a co laici? Můžeme si vytvořit pouto k něčemu, čemu nerozumíme?

Každá církevní nauka či tradice musí mít podporu písma, musí být biblicky doložena.

Cílem této úvahy je obrátit pozornost na hodnotu výkupní oběti Ježíše Krista a oslovit upřímně věřící křesťany, aby se osvobodili od nauk a praktik, které neslouží Bohu, ale jeho odpůrci!

*Církve obecně prohlašují, že jsou autoritou, která má poslání pomoci člověku ke spasení. To co nám sdělil Bůh skrze Ježíše Krista a inspirované pisatele Bible je plně dostačující a navíc nepřiznání plné lidskosti Ježíši zastírá mesiášství a právě chalcedonská formulace činí pravé lidství nemožným. Jsou teologové, kteří si jsou této skutečnosti vědomi a přesto dávají přednost tradici. **Systematická teologie zcela průkazně nadřadila církevní dogmata nad autoritu Písma.***

Ježíšova lidská oběť platná je, ale je otázkou jak posoudí Bůh ty, kteří z nauky o trojici udělali tajemství, nauku těžko poznatelnou a Božím slovem nepodporovanou.

Člověk nemůže pravdu, kterou přinesl Ježíš nepřijmout. To by znamenalo vzdálit se od zdroje poznání a života.